

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **V., a.s.**, so sídlom v Ž., v dovolacom konaní zastúpený Mgr. J. P., advokátom so sídlom v Ž., proti žalovanému **JUDr. M. K.**, bývajúcemu v S., súdnemu exekútorovi, so sídlom Exekútorského úradu v S., **o zaplatenie 1 653,32 Eur (49 808,- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2 C 7/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 12. marca 2008 sp. zn. 5 Co 378/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 13. júla 2006 č.k. 2 C 7/2005-76 (v poradí druhým) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 49 808,98 Sk spolu s 11 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 11. apríla 2003 až do zaplatenia a trovy konania v sume 18 455,70 Sk, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že konanie žalovaného ako súdneho exekútora počas výkonu exekúcie vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. Ex 416/2002 malo za následok vznik škody na strane žalobcu v ním preukázanej výške. Ide o objektívnu zodpovednosť žalovaného, ktorej sa nezbavil, lebo nepreukázal, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať.

Na odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozsudkom z 12. marca 2008 sp. zn. 5 Co 378/2006 rozhodnutie okresného súdu potvrdil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania

v sume 2 722,50 Sk, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd úplne zistil skutkový stav veci a správne vec posúdil aj po právnej stránke.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný, v ktorom uplatnil všetky dovolacie dôvody v zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. odôvodnil dovolanie tým, že mu bola v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom videl v tom, že konajúcimi súdmi nebol dodržaný postup podľa § 95 O.s.p. potrebný pri zmene návrhu. Vytýkal nesprávny postup okresného súdu, ktorý po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie žalobu prekvalifikoval z pôvodne žiadaného bezdôvodného obohatenia na náhradu škody bez podania návrhu na takúto zmenu právnej kvalifikácie. S návrhom na zmenu nebol preto oboznámený a nemohol podať ani námietku premlčania. Vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. žalovaný bližšie nešpecifikoval. Nesprávne právne posúdenie veci odôvodnil tým, že exekútor pôsobí pri výkone exekučnej činnosti ako orgán štátnej moci. Štát preto preberá na seba zodpovednosť nahradiť škodu, ktorá vznikla v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti súdneho exekútora.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý má právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo

rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom vo svojom výroku prípustnosť dovolania nevyslovil a v tejto veci dovolací súd dosiaľ právny názor nevyslovil, prípustnosť dovolania žalovaného z ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku, či postupom odvolacieho súdu nebola žalovanému odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto

postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

Dovolateľ predovšetkým namietal, že súdy nižších stupňov pri zmene právnej kvalifikácie z bezdôvodného obohatenia na náhradu škody nedodrжали ustanovený procesný postup pri zmene návrhu podľa § 95 O.s.p.

Podľa § 80 písm. b/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Takýto návrh sa nazýva aj žalobou o plnenie. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj žaloba o náhradu škody sú práve takýmito žalobami. Podstatnou náležitosťou návrhu, okrem identifikačných údajov účastníkov konania a súdu, opisu skutočností významných pre rozhodnutie vo veci a označenia dôkazov, je najmä vymedzenie povinnosti, splnenia ktorej sa žalobca domáha. Žalobcova právna kvalifikácia nároku nemusí byť v žalobe uvedená, a ak žalobca žalované plnenie predsa právne kvalifikuje, súd nie je takýmto právnym posúdením veci viazaný. Z obsahovej stránky žaloby je podstatné, aký druh plnenia, prípadne v akom rozsahu žalobca požaduje (petit). Súd je viazaný navrhovaným petitom, nie však tým, ako účastník sám svoj nárok právne posúdil. Zmenu právnej kvalifikácie urobenú súdom nemožno preto považovať za zmenu žaloby v zmysle § 95 ods. 1 O.s.p.

V posudzovanej veci žalobca v žalobe žiadal priznať peňažné plnenie v rozsahu 49 808,98 Sk, pričom svoj nárok právne kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie. Súd prvého stupňa (po zrušení ich prvého rozsudku) rozhodol tak, že žalobcovi vyhovel, pričom uplatnený nárok právne posúdil ako nárok na náhradu škody spôsobenú žalovaným. Odvolací súd právne posúdenie veci okresným súdom považoval za správne. Skutočnosť, že súdy vec právne posúdili odlišne ako žalobca uviedol v žalobe, nie je zmenou návrhu podľa § 95 O.s.p. Nakoľko žalobca žiaden návrh na zmenu nepodal, nebolo treba o ňom rozhodnúť a ani ho doručovať ostatným účastníkom konania.

Z uvedeného vyplýva, že v danej veci na postup podľa § 95 O.s.p. nebol dôvod. Žalovaný preto neopodstatnene namietal, že nedodržaním postupu podľa § 95 O.s.p. mu súdy odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Logicky je potom nedôvodná aj námietka žalovaného spočívajúca v tom, že nebol pri prekvalifikovaní nároku žalobcu z bezdôvodného obohatenia na náhradu škody oboznámený so zmenou právnej kvalifikácie veci, následkom čoho nemohol uplatniť námietku premlčania. Napokon, zmena právnej kvalifikácie žalovaného nároku urobená súdom, nebráni účastníkovi konania dovolať sa premlčania samotného nároku.

Dovolateľ nenamietal, že by v danom konaní došlo k niektorej z vád uvedených v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; existencia vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodiť ani z týchto zákonných ustanovení.

Dovolateľom uvádzaná iná vada, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávne právne posúdenie veci sú síce prípustnými dovolacími dôvodmi podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., sami osebe ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie tejto povinnosti (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. mája 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková